

## Cerwjenawka

### 1. wobraz

Jo było raz małe žowćko.

Pšecej a wšuži sebje wóno staja cerwjenu micu. Togodla jomu gronje Cerwjenawka.

Cerwjenawka cesto k starkej woglědujo. Starka bydli w małym domcyku slězy góle.

Starka se wjaseli: „Dobry žeń, mója luba Cerwjenawka. Rědnje, až pšižoš ku mnjo na woglěd.“

### 2. wobraz

Jaden žeń mama sćelo Cerwjenawku zasej k starce. „Starka jo chóra a njamóžo z póstole wen. Donjas k njej kórbik z tykańcom a winom. Ale wóstań na pšawej droze. W góli jo zły wjelk!“

Cerwjenawka wótegronijo: „Jo, mama, cu wšykno pšawje cyniš“, a dajo se na drogu.

### 3. wobraz

Cerwjenawka dojžo do góle. Tam ju wuchac, myška a mjetelik wokus pšewóžuju.

Pón pšižo wjelk: „Dobry žeń, Cerwjenawka. Žo ty žoš?“

Cerwjenawka wótegronijo: „K starce, wóna jo chóra a słaba. Donjasom jej tykańc a wino.“

Wjelk se pši se mysli: Ow, to žowćo bužo mě zawěšće derje słožeš. A tu starku snaž teke dostanjom.

### 4. wobraz

Zwěřjeta ze starosću Cerwjenawku wobglěduju. Pšeto wóna se rozgranja ze złym wjelkom.

Cerwjenawka se pši se mysli: Och, ten wjelk ga njejo zły. Wón jo pšijazny. To móžom se z nim rozgranjaš.

Wjelk se pšaša: „Žo twója starka bydli?“ A pši se mysli: Ako přědnu zežerjom tu staru, ta młoda jo ta chłošćonka! To bužo gósćina!

### 5. wobraz

„Cerwjenawka, glědaj raz, te rědne kwětki how. Njocoš za starku strusk sobu wžeš? Wóna se bužo wjaseliš“, groni wjelk falšnje.

„Starka se pšecej kwětkam wjaseli“, Cerwjenawka pši se groni. „A mamje ga njetrjebam nic groniš.“ Gronjone – cynjone: Cerwjenawka natergajo pyšny strusk.

Wjelk se mjaztym wupórajo k domoju starkeje.

### 6. wobraz

Wjelk jo starku zežrał. Wón se staja starcynu micu a se wobglědujo w glědałku . Wón groni: „Mmmmmh, starka jo mě słožeła! Něnto hyšći Cerwjenawku ... Kšasna gósćina!“

### 7. wobraz

Žurja starcynego doma su šyroke wótcynjone. Cerwjenawka zastupijo. W rukoma ma kórbik a strusk.

Pši se groni: „Starka ale chrjocha!“ Głosnje woła: „Dobry žeń, luba starka!“ Starka pak njewótegronijo. Zažiwana Cerwjenawka staja kórbik na bok.

### 8. wobraz

Połna tšacha pšistupijo Cerwjenawka k póstoli. Starka ma micu dłymoko do woblica zešěgnjonu.

Cerwjenawka se zleknjo a pšaša: „Starka, cogodla maš takej wjelikej wušy?“

Na to wjelk wótegronijo: „Aby tebje lěpje słyšaš mógała!“

„Ale starka, cogodla maš takej wjelikej wócy?“ – „Aby tebje lěpje wižeš mógała.“

„Ale starka, cogodla maš takej wjelikej ruce?“ – „Aby tebje lěpje pšimnuš mógała!“

„Ale starka, cogodla maš taku wjeliku gubu?“ - „Aby tebje lěpje zežraš mógała!“

Wjelk skócyjo z póstole, zežerjo Cerwjenawku a se zasej lagnjo.

### 9. wobraz

Pšipadnje žo jagaŕ pla starcynego doma mimo. Źurja su šyroko wótcynjone a "starka" chrjocha.

Jagaŕ stoj zaŹiwany pšed Źurjami a woła: „Starka, co ga šĩ jo?“

Wóna pak njewótgronijo. Toš jagaŕ zastupijo do domu. Z flintu w rukoma se kšajžu pšibliŹyjo a wuglědajo wjelka w póstoli.

„How tebjẽ namakajom, ty grěšnik! Dłujko som tebjẽ pytał! Ty ga sy tu bogu starku zeŹrał!“

### 10. wobraz

Jagaŕ malsnje žo pó noŹyce a rozrěŹo wjelkoju brjuch. Ako předne wuglědnjo cerwjenu micu Cerwjenawki.

A Cerwjenawka woła: „Ojej, kak šamno jo w brjuchu wjelka!“

Jagaŕ dalej rěŹo a za chylcycku pšĩžo starka z wjelkowego brjucha.

Starka groni: „Och, som glucna! W brjuchu jo było wusko a tešno.“

### 11. wobraz

Cerwjenawka, starka a jagaŕ napołniju wjelkowy brjuch z kamjenjami a jen zašyju. Wjelk wócušejo a wulězo z póstole, ale kamjenje su šěŹke. Wjelk se ned njabogi pšewalijo.

Starka a Cerwjenawka z jagarjom sednu se do gumna a daju se tykańc a wino zesłoŹeš.

Cerwjenawka groni: „Ja Źednje wěcej njewótbocyjom wót pšaweje drogi a cynim, coŹ mama mě groni.“